

Reactie op kennisgeving WJZ/14105414 inzake excretieforfaits voor rundvee vanuit de vleesveepraktijk

De Nederlandse roodvleessector heeft in de laatste decennia belangrijke ontwikkelingen doorgemaakt ook op gebied van mest. Er is op eigen kracht gekozen voor een transitie van een sector waar dieren op een intensieve wijze werden gehouden (mesten van stieren op mais en krachtvoer op volledig roostervloeren en aangeboden zoogkoeien) naar een natuurlijkere veehouderij met veel weidegang die vaak ten dienste staat van extensief natuurbeheer en landschap, in combinatie met een diergerichte huisvesting op stro gedurende de stalperiode. Ook in de Meststoffenwet is onvoldoende waardering voor deze transitie. Wetenschappers, beleidsmakers en beslissingsbevoegden zouden zich moeten verdiepen in de praktijk en kennis inwinnen bij de ondernemers uit de sector om ervoor te zorgen dat er een draagvlak ontstaat voor een verantwoorde en duurzame veehouderij o.a. door een werkbare mestwetgeving.

Vanaf het begin van de nieuwe Meststoffenwet in 2006 staat vast dat de vastgestelde forfaitaire normen substantieel afwijken van de dagelijkse rundveepraktijk. Een van de duidelijkste voorbeelden hiervan is het aantal geproduceerde kubieke meters mest (eenvoudig te bepalen). Sinds 2006 is de aanname over het volume mest dat bv. in de roodvleessector wordt geproduceerd zelfs gestegen als we de tabellen moeten geloven. In de praktijk moeten vleesveehouders echter mest afvoeren die daadwerkelijk niet in de mestput aanwezig is. Dit geldt zowel voor vaste mest als voor drijfmest. Het administratieve sommetje moet kloppend gemaakt worden, terwijl dit onmogelijk is.

In de roodvleessector, waar BEX berekeningen niet algemeen geaccepteerd worden door het ontbreken van een krachtige lobby, zijn de forfaitaire normen van cruciaal belang voor het aantal stuks vee dat gehouden mag worden. Uit een uitgebreide en onderbouwde BEX berekening van een individuele vleesveehouder blijkt dat zij in 2013 qua fosfaat in de praktijk 19,6% minder fosfaat produceren dan de forfaitaire normen en qua stikstof maar liefst 56,6% minder. Deze berekeningen zijn bij het ministerie van EZ en bij Wageningen UR bekend. Desondanks houdt men ook nu in de gewijzigde normen voor de komende jaren weer vast aan de aannames van vroeger terwijl in het integraal afwegingskader bij de kennisgeving juist wordt beweerd dat de forfaitaire mestproductie door deze wijzigingen beter zou aansluiten op de praktijk!

Daarnaast ontbreekt voor de roodvleessector al sinds 2006 een werkbare en met de praktijk overeenstemmende indeling in de diverse diercategorieën. Bij het opstellen van deze wijziging had ervoor gekozen kunnen worden dit bekende hiaat van passende diercategorieën te herstellen. In plaats daarvan is er bij deze wijziging echter voor gekozen zelfs een categorie te schrappen, namelijk categorie 121. Dit vinden wij onbegrijpelijk!

Diercategorie 102 luidt: "Jongvee van 1 jaar en ouder (alle runderen van 1 jaar en ouder inclusief overig vleesvee, maar met uitzondering van roodvleesstieren en fokstieren)". Doordat vele typen runderen onder deze omschrijving kunnen worden geschaard, wordt er een generieke excretienorm toegepast voor runderen in een hele brede leeftijdscategorie, ongeacht de manier waarop ze gehouden en/of gevoerd worden. Daardoor wordt wederom een zeer onrealistische vervorming van de werkelijkheid gecreëerd. Het kan toch niet de bedoeling zijn om bv. een sector als de Nederlandse vleesveesector, die op een zeer extensieve manier vrouwelijke dieren ouder dan 1 jaar houdt, te beknotten met mestnormen die dusdanig algemeen zijn dat de overeenkomst met de excretie in de praktijk totaal zoek is! Het is de hoogste tijd dit systeem eens grondig te herzien!

Tenslotte vinden wij de verhoging van de stikstofnorm van runderen in categorie 102 die gehouden worden op vaste mest onverklaarbaar, mede gezien de inspanningen die door de ondernemers in de sectoren worden gepleegd op gebied van optimale mineralenbenutting en vermindering van fosfaat en stikstof in het veevoer. Wat is de verklaring voor het feit dat voor overige diercategorieën de stikstofnorm zou zijn gedaald, maar bij rundvee dat 1 jaar oud is geworden en op vaste mest loopt juist stijgt???? Door het verzwaren van de voorwaarden voor derogatie is naast de fosfaatnorm ook de stikstofnorm een bepalende factor geworden bij het kloppend maken van het administratieve sommetje. Een onverklaarbare verhoging van de norm voor rundvee gehouden op vaste mest, welke – naast alle andere onwerkbare opgelegde regels door de Nederlandse overheid – op weinig draagvlak zal kunnen rekenen.